

Eerst geloven, dan (misschien) zien

Jarno van Straaten

Nooit eerder heb ik zo getwijfeld over op ik in moest gaan op het aanbod om een column te schrijven als nu. Ingaan op de open zenuw van het Palestijns-Israëlische conflict – en dan ook nog binnen 600 woorden. Kan dat überhaupt? De waarschijnlijke kans om ofwel voor antisemit dan wel voor zionist uitgemaakt te worden schrikt mensen af om zich uit te spreken of een genuanceerde mening te construeren. Terwijl uitspreken tegen het onrecht in Gaza en de Westelijke Jordaanoever meer dan ooit nodig is. Hoewel het helaas een van de vele verschrikkelijke conflicten op de wereld is – en de genocide die Israël in Gaza uitvoert niet de enige volkerenmoord is – is dit wel een asymmetrisch conflict waarin de Nederlandse regering expliciet partij kiest. Terwijl de steun voor het handelen van de extreemrechtse Israëlische regering ook internationaal terecht steeds verder afbrokkelt. Op het spanningsveld

en de terroristen van Hamas aan de andere kant.

In een wereld waar harde politieke waarden domineren is er weinig ruimte voor zachte waarden en instrumenten als bijvoorbeeld een interreligieuze dialoog. Het verbinden van verschillende groepen mensen is broodnodig in het construeren van wederzijds begrip, respect en voor het opbouwen van een maatschappelijk middenveld. Alleen verdraagzame en open samenlevingen kunnen vreedzaam als twee staten naast elkaar leven en zo de garantie vormen op duurzame en langdurige vrede voor de Israëliërs en de Palestijnen. Het gebrek aan die dialoog en wederzijdse erkenning leidde in het verleden dan ook tot het mislukken van diverse vredesonderhandelingen. Waar twee entiteiten ijveren om overheersing kan het conflict nooit worden beslecht. Het voortduren van de oorlog radicali-

Jarno van Straaten (2002) is student Geschiedenis aan de Radboud Universiteit en is gemeenteraadslid in Deventer.

Door de agressieve zionistische houding van Israël en de claim op het alleenrecht op het land tussen de Jordaan en de Middellandse Zee, wordt het conflict geprolonged en ondermijnt Israël ook haar eigen bestaansrecht. Terwijl godsdiensten – jodendom, christendom, islam – vrede juist als doel stellen en het beroep op gelovigen doen om verder dan jezelf te kijken.

‘Boven alles verlang ik vooral naar vrede.’

tussen het respecteren van mensenrechten en het recht op zelfverdediging geldt momenteel het recht van de sterkste.

En dan mist nog het feit dat dat recht op zelfverdediging wordt misbruikt voor het uitrollen van een bredere politieke agenda. Daarbij rijst de vraag of een land haar eigen traumatische verleden kan verwerken door hetzelfde een ander volk aan te doen. De vraag stellen is hem beantwoorden: met het principe van oog om oog, tand om tand kan de spiraal van geweld die nu al 80 jaar duurt niet worden doorbroken. En dat terwijl iedereen in Israël en Palestina naar vrede snakt. Iedereen, behalve de Israëlische regering en hun koloniale handlangers aan de ene kant

seert overigens alleen maar verder – elk gegijzeld gezin voedt de honger naar het koloniseren van land en elk platgebombardeerd ziekenhuis is een verdere voedingsbodem voor vergeldingsdrang.

Hoewel het de genocide, het gestolen land, de verloren generaties en tienduizenden onschuldige burgerdoden niet compenseert, is de stichting van een onafhankelijke, internationaal erkende Palestijnse staat noodzakelijk. Alleen binnen zo’n raamwerk kan het Palestijnse volk zelfbeschikkingsrecht verwerven. Wat daarvoor nodig is, is niet alleen moed en doorzettingsvermogen van de internationale gemeenschap, maar ook een mentaliteitsverandering in de Israëlische samenleving.

En het is natuurlijk niet alsof ik alle wijsheid in pacht heb. Columns tikken is eenvoudiger dan vredesprocessen beginnen. Boven alles verlang ik vooral naar vrede. Vrede en tolerantie, en vrije, democratische staten als Israël en Palestina die in evenwicht naast elkaar kunnen bestaan. Of het haalbaar is weet ik niet. Maar als er geen serieuze pogingen worden ondernomen, verandert er hoe dan ook niks. Want als we eerst vrede moeten zien voordat we erin kunnen geloven, zal het lang duren voordat de loopgraven worden dichtgegooid.